

Нилс-Оивинд Хогенсен

она ме заборавља

шта је то што добија један тридесетогодишњак
па трчи кући
кроз град
писања ради?
и зашто за писаћим столом седи
непокретно
као једна огромна лутка
коју је дете у кући одавно одбацило
да ли је зато дуго трчао?
да ли је зато изненада помислио на неког?
једну жену
што се некад кретала
кроз један чист и светао стан
што често је знала рећи:
киши данас
али сутра ћемо сијати
да ли је зато жели назад?
да ли зато жели да разговара са њом?
он ништа не жели рећи пре него што зна
да она не намерава да нестане
тако брзо
рекао је да
жели да она остане са њим
дуго
можда цели живот
али не као лутка
не као неко ко не може
ако она жели
да се покрене
и иде
он је трчао
уморан је
и мора утолити жеђ
пре него да пише
једну велику чашу пуни водом
и гледа те исте неописиве детаље
у светлу
у води
што на кожи пресијава
и жури назад на јастук
до лутке до себе самог
до себе који је чекалац
један стрпљив човек у сусрету са свим измишљеним

из књиге *23 песме о женама и људима и једно очајно објашњење*, 2002.